

[Kruse Rasmussen]

Centrum-demokraterne kan medvirke til gennemførelsen af denne lov. Vi mener, det er vigtigt for den internationale retssikkerhed, at loven om denne konvention hurtigt bliver vedtaget i det danske folketing.

H. C. Hansen (FP):

Da mit partis ordfører ikke kan være på denne talerstol netop nu, skal jeg på fremskridtspartiets vegne fremføre følgende:

Ihvorvel fremskridtspartiet normalt ikke går ind for ministerbemyndigelser, finder vi det rimeligt i dette tilfælde, og vi finder det også rigtigt, at de enkelte organisationer ikke nævnes ved navn som i den gældende lov, lov nr. 72 af 7. marts 1952, ikke mindst fordi organisationer kan ændre navn, som det – som nævnt i bemærkningerne – er tilfældet for OECD, der tidligere hed OEEC. Rent faktisk ville en navneændring kræve en lovændring.

Men fremskridtspartiet vil finde det rigtigt, såfremt udenrigsministeren løbende vil orientere udenrigsudvalget om, hvilke organisationer der kommer til eller eventuelt går ud eller ændrer navn.

Fremskridtspartiet kan gå ind for dette lovforslag.

Janne Normann (RV):

I det radikale venstre har vi ingen indvendinger imod lovforslaget. Jeg havde bare et enkelt spørgsmål, nemlig hvorfor det har været så længe, men det har vi jo fået svar på af socialdemokratiet, og det er vi tilfredse med.

Vi kan sige til ministeren, at vi kan tilslutte os lovforslaget.

Steen Folke (VS):

Vi har sympati for det, der er sigtet med dette lovforslag. Vi har ikke kunnet finde nogen særlig skumle EF-bagtanker med det, og i konsekvens heraf vil vi se positivt på en vedtagelse af forslaget.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan også gå ind for det foreliggende lovforslag, hvorefter der sker en ratifikation af den europæiske overenskomst, så at det er muligt for repræsentanter, udsendinge, embedsmænd og andre at blive beskyttet af rettigheder og immunitet,

når der føres sag ved Menneskerettighedskommission og Menneskerettighedsdomstol.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg takker for den meget positive modtagelse af lovforslaget. Det lover godt for det videre samarbejde om udenrigspolitiske spørgsmål i denne samling.

Flere ordførere har været inde på spørgsmålet om, hvorfor det har været så længe, før dette lovforslag er kommet frem. Vi fik en del af forklaringen af hr. Kelm-Hansen, nemlig at sidst det var på listen, blev der udskrevet valg. Det går vi ud fra ikke vil ske denne gang.

Men der er en forklaring til. Man har tidligere set, at regeringer har haft nogle ganske lange lister over deres lovprogrammer, og så har de af rene prioriteringshensyn skubbet dette forslag ud, fordi det ikke har været så påtrængende nødvendigt. Men dels er tiden nu gået, så vi efterhånden står lidt alene i den europæiske sammenhæng som et af de meget få lande, der ikke har ratificeret overenskomsten, dels er vi så lykkelige, at vi nu har en regering, der har et forholdsvis begrænset antal lovforslag på sit lovprogram. Derfor er tiden altså nu inde til at fremsætte og gennemføre lovforslaget.

Hr. Bjørn Elmquist og hr. Riishøj var inde på spørgsmålet om, hvorvidt det har voldt problemer, at vi ikke allerede har ratificeret overenskomsten. Det har ikke voldt problemer, og de spørgsmål, som hr. Riishøj rejser, vil vi kunne besvare nærmere under udvalgsarbejdet. Men der synes ikke at have været problemer.

Hr. Bjørn Elmquist spørger så, om dette her får nogen praktisk betydning for personer, der f.eks. er fængslet. Jeg skal henvise til, hvad der står i overenskomstens artikel 4, punkt b, hvor formuleringen er følgende:

»Der må ikke iværksættes nogen hindringer for disse personers bevægelser og rejser, undtagen sådanne, som er i overensstemmelse med lov og nødvendige i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed eller den offentlige tryghed, for at opretholde den offentlige orden (»ordre public«), for at forebygge strafbare handlinger, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder.«